RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3586/88

af 8. november 1988

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for frosne ærter med oprindelse i Sverige (1989)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Sverige indgik den 22. juli 1972 en overenskomst; som følge af Spaniens og Portugals tiltrædelse af Fællesskabet er der indgået en aftale i form af brevveksling, som blev godkendt ved afgørelse 86/558/EØF (1);

i ovennævnte aftale bestemmes det, at der skal åbnes et fællesskabstoldkontingent på 6 000 tons til nedsatte toldsatser for frosne ærter med oprindelse i Sverige, hvoraf 4 500 tons er forbeholdt Spanien; dette toldkontingent bør åbnes for perioden fra den 1. januar til den 31. december 1989;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og kontinuerlig adgang for alle importører til nævnte kontingent, samt anvendelse uden afbrydelse af den for dette kontingent fastsatte sats ved alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at stemme med det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for den pågældende vare skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der beregnes dels på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Sverige af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, har indførslerne af ærter fra Sverige til medlemsstaterne, bortset fra Spanien, udviklet sig som følger:

(tons)

Medlemsstat	1985	1986	1987
Benelux	20	0	0
Danmark	42	273	363
Tyskland	2 567	3 475	2 924
Grækenland	272	91	315
Frankrig	0	0	20
Irland	0	0	0
Italien	14 879	14 643	12 953
Portugal	0	262	208
Det Forende Kongerige	1 160	1 499	40
	18 940	20 243	16 823

i løbet af disse år er de pågældende varer kun indført i visse medlemsstater, medens der ikke har været nogen indførsel i de andre medlemsstater; under disse omstændigheder bør der på den ene side tildeles de indførende medlemsstater indledende kvoter og på den anden side skabes garanti for, at de øvrige medlemsstater får kontingentbehandling, hvis indførsel finder sted i disse sidstnævnte stater; dette fordelingssystem gør det endvidere muligt at sikre en ensartet anvendelse af Den Fælles Toldtarif;

på grundlag af disse oplysninger fastsættes de procentvise andele af den indledende kvote af kontingentmængden for medlemsstaterne, bortset fra Spanien, tilnærmelsesvis som følger:

Benelux	0,04
Danmark	1,21
Tyskland	16,00
Grækenland	1,21
Frankrig	0,04
Italien	75,84
Portugal	0,84
Det Forenede Kongerige	4,82;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af den pågældende vare i medlemsstaterne bør kontingentmængden deles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres indledende kvote; for at yde importørerne en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et højt niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på ca. 98 % af kontingentmængden;

(1) EFT nr. L 328 af 22. 11. 1986, s. 89.

medlemsstaternes indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på reserven, når dens tillægskvote næsten er fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil udløbet af kontingentperioden; denne forvaltningsmetode kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, idet denne især skal kunne følge udviklingen i kontingentets udnyttelse og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af den indledende kvote i en af medlemsstaterne, skal denne medlemsstat tilbageføre en væsentlig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre;

da Kongeriget Belgien, Kongeriget Nederlandene og Storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den Økonomiske Union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. januar til 31. december 1989 suspenderes toldsatsen ved indførsel af nedennævnte vare til det niveau og inden for rammerne af det fællesskabstoldkontingent, som er anført herfor:

Løbe-nummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingentmængde (tons)	Kontingenttold (%)
09.0613	0710 21 00 ex 0710 29 00	Frosne ærter, med oprindelse i Sverige	6 000	4,5 i Spanien 6 i de øvrige medlemsstater

2. Protokollen angående definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og angående metoderne for administrativt samarbejde, der er knyttet som bilag til Overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Sverige, finder anvendelse.

Artikel 2

1. Det i artikel 1, stk. 1, nævnte toldkontingent deles i to dele.

2. En første del af kontingentet fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1989, udgør følgende mængder:

	(tons)
Benelux	1
Danmark	17
Tyskland	224
Grækenland	17
Spanien	4 500
Frankrig	1
Italien	1 069
Portugal	12
Det Forenede Kongerige	67.

3. Den anden del af kontingentet, der omfatter 100 tons, udgør reserven.

4. Såfremt en importør giver meddelelse om forestående indførsler af de pågældende varer i en medlemsstat, som ikke deltager i den indledende fordeling, og anmoder om kontingentbehandling, trækker den pågældende medlemsstat ved meddelelse til Kommissionen en mængde svarende til behovet, forudsat at den resterende kontingentmængde giver mulighed herfor.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats indledende kvote, således som denne er fastsat i artikel 2, stk. 2, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, en anden kvote på 10 % af den indledende kvote, eventuelt afrundet opad.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens indledende kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser, og i det omfang reservemængden tillader det, en tredje kvote på 5 % af sin indledende kvote, eventuelt afrundet opad.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1989.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbagefører senest den 1. oktober 1989 til reserven den ikke udnyttede del af deres indledende kvote, som den 15. september 1989 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1989 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted indtil den 15. september 1989, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i henhold til artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt af disse om udviklingen i udnyttelsen af reserven, så snart den har modtaget meddelelserne.

Den underretter senest den 5. oktober 1989 medlemsstaterne om reservens størrelse efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt fortløbende af foretage afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer importørerne af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver de indførte mængder af den pågældende vare på de trukne mængder, efterhånden som varerne frembydes for toldvæsenet med angivelse til fri omsætning.

4. Udviklingen i udnyttelsen af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler af de pågældende varer, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 1988.

På Rådets vegne

A. PEPONIS

Formand